

Passió 2011.

Péter: (PÁLESZ)

Éppen a hálónkat mostuk a parton, amikor ezt mondta: „Jöjjetek utánam, és én emberhalászokká teszek titeket.” Mi pedig azonnal otthagytuk hálónkat és követtük őt.

Azóta sok minden történt... Csodákat tett, egyeseket meggyógyított, másokat a halálból is visszahozott. Mesterként tekintettünk rá. Ő nem vetette meg a szegényeket. Kenyeret és halat adott az éhező tömegnek ott, a Genezáreti tó partján.

Amikor Jézussal Jeruzsálemhez közeledtünk, és az Olajfák hegyéhez értünk, az Ő parancsára hoztunk egy szamarat, és reá terítettük felsőruháinkat. Az előtte és az utána menő sokaság pedig ezt kiáltotta:

Bevonulás:

Tömeg:

Hozsánna a Dávid fiának! (SZABOLCS)

Áldott aki jön az Úr nevében! (RIA)

Hozsánna a magasságban! (RICSI)

ÉNEK:

*Nagy Király, Fenséges Úr, Király,
Isten Fia, a tied minden magasztalás!
Szent sereg előtted hajt fejet, hozsannát
zeng: Te vagy a Szent! Téged imád.*

*Nincs más név! Te vagy az üdv, az Élet, Jézus. Megtartónk, Szabadítónk,
Csak te vagy a Fény!*

*Nagy Király! Imádunk nagy Király!
Hatalom, üdv, áldás, erő, minden Tiéd!*

Jézus: (LACI)

Jöjjetek, fogyasszuk el együtt a húsvéti vacsorát!

*Mindenki el, csak Júdás marad a színen
Péter jön.*

Júdás árulása:

Péter: (PÁLESZ)

És akkor közölünk egy, akit Iskariótes Júdásnak hívtak, elment a főpapokhoz.

Júdás monológot mond, egyedül van a színen.

Júdás: (DANI)

Néha az embernek meg kell tennie azt is amit nem akar. Hiszen erről szól az egész élet. Áldozatokról, amiket másokért hoz az ember. Meg kell tennem, hiszen hogy tudná meg Jeruzsálem népe az igazságot? Hogy tehetném ki ennek a bizonytalanságnak saját népemét?

Főpapok jönnek

Főpap1: (ESZTER)

Nézzétek, ez is a Názáreti tanítványai közül való!

Főpap2: (DÓRIKA)

Mit keresel itt?

Júdás: (DANI)

Azért jöttem, hogy végre kiderüljön az igazság Jeruzsálemben. Tudom, hogy törvény elé akarjátok állítani Jézust.

Főpap3: (SZANDI)

Igazság? Miféle igazság?

Júdás: (DANI)

Ismerem Jézust, tudom hogy foghatnátok el.

Főpap1: (ESZTER)

Segítenél nekünk?

Főpap2: (DÓRIKA)

Te, aki Mesterednek nevezted azt az embert?

Júdás: (DANI)

Segítek, de szolgálatomért cserébe kérek valamit.

Főpap3: (SZANDI)

Harminc ezüstöt kapsz, ha megmondod, hol van Jézus.

Júdás: (DANI)

Rendben van.

Főpapok egymás között

Főpap2: (DÓRIKA)

Szerintetek bízhatunk benne?

Főpap3: (SZANDI)

Elég elszántnak tűnik.

Főpap1: (ESZTER)

Veszteni valónk nincs, csak... az a 30 ezüst.

Főpap2: (DÓRIKA)

Jól van Júdás, megegyeztünk!

Júdás: (DANI)

Még ma éjjel a kezetekre adom Jézust.

Utolsó vacsora:

Péter: (PÁLESZ)

Az utolsó közös vacsoránk előtt Jézus ezt mondta nekünk: „Aki első akar lenni közületek, az legyen mindenkinek a szolgálója!” Amikor láttam, hogy kendőt köt a derekára, és a tálba vizet önt, döbbenetesen kérdeztem tőle: Mester, csak nem akarsz megmosni a lábamat!? Ez a rabszolgák dolga, te pedig Isten Fia vagy.

Ő így válaszolt: „Ne ellenkezz Péter, Mert ha nem mosom meg a lábadat, nem tartozol hozzám.”

Ekkor megnyugodtam és örömmel mondtam neki: Uram, akkor ne csak a lábamat, hanem a kezemet és az arcomat is mosd meg! Én hozzád akarok tartozni egészen.

ÉNEK: Ú.É. 135 Térj be vendég

*Térj be vendég hozzám, fogadd el a hajlékomat tőlem.
Térj be Jézus hozzám, hisz te hozod az üdvösséget nékem.
Refr: Építsd fel a templomod, szívemben még üres vagyok,
régől fogva kegyelmedért áhítozom.*

*Térj be vendég hozzám életemben ülj
az asztalfőre. Térj be Jézus
hozzám, békességed add, hogy újra éljek!
Refr.*

Tanítvány1 (EMESE)

Íme, Mester, elkészítettük az ételt, ahogyan kérted.

Jézus: (LACI)

Vágyva vágytam arra, hogy a húsvéti vacsorát veletek együtt fogyasszam el, mert bizony mondom nem eszem ebből a tányérból többé és nem iszom a szőlő terméséből mindaddig, amíg el nem jő az Isten országa.

Íme, itt a kenyér, ez az én testem, mely értetek adatik.

Íme, itt a pohár, az Újszövetség az én véreben, mely értetek ontatik ki a bűnök bocsánatára. Vegyétek, és igyatok az én emlékezetemre.

ÉNEK:

*Kenyered és borod táplál engem,
Te gyógyítod szívem, hogyha fáj.
Maradj velünk, úgy kérünk, Jézus, maradj
velünk! Tiéd leszek, Néked élek már!*

*A te tested éltesen bennünket,
adjon nekünk lelki kenyeret!
Maradj velünk, úgy kérünk, Jézus, maradj velünk!
Tiéd leszek, Néked élek már!*

*A te véred által menekül meg
földünk népe minden bűn alól.
Maradj velünk, úgy kérünk, Jézus, maradj velünk!
Tiéd leszek, Néked élek már!*

Jézus: (LACI)

Az Ember fia elmegy ugyan, amint el van rendelve, de jaj, annak az embernek, aki elárulja.

Tanítvány2: (ORSI)

Valaki elárul téged, Uram?

Tanítvány4: (SZABOLCS)

Mondd, hogy nem én vagyok!?

Tanítvány3 (ZIZI)

Csak nem én?

Júdás: (DANI)

Én vagyok az, Mester?

Jézus: (LACI)

Te mondtad!

Júdás el

Jézus: (LACI)

Mindnyájan megbotránkoztok bennem ezen az éjszakán, mert meg van írva, megverem a pásztort, és elszélednek a nyáj juhái.

Péter: (PÁLESZ)

Ha mindenki megbotránkozik benned, én soha meg nem botránkozom.

Jézus: (LACI)

Bizony mondom neked, ezen az éjszakán, mielőtt megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem.

Péter: (PÁLESZ)

Ha meg kell halnom veled, akkor sem tagadlak meg téged.

ÉNEK: Elmesélnéd nekem. Ú.é. 137.

*Elmesélnéd nekem a világ titkait,
a szemek fényét a tüzekben,
a szeretet könnyeit.
Elmesélnéd nekem, hogy mennyit ér a szó,
hogy hány kanál a tenger,
az ember mire való.
Elmesélnéd nekem a gyermek csodáját,
az emlékező sírköveket,
a Holdfogyatkozást.
Csak telepedj mellém Istenem...x2*

*Elmesélném neked a zsákutcáimat,
a dicsőséges percek, a nagy futásokat
Elmesélném neked, a sírós álmokat,
a szíveket és kezeket, hogy láttam csodáidat.
Elmesélném neked, hogy ébredni nagyon jó,
hogy ráncokat írnak a percek, hogy mégis itt vagyok
Csak telepedj mellém Istenem...x4*

Gecsemáné:

Jézus és a tanítványok jönnek, Jézus már menet közben beszél

Jézus: (LACI)

Üljetek le itt, amíg elmegyek amoda, és imádkozom. Szomorú az én lelkem mindhalálig, maradjatok itt, és virrasszatok velem!

Jézus előrébb megy, a tanítványok közben elalszanak.

Jézus: (LACI)

Atyám! Eljött az óra! Dicsőítsd meg a te fiadat, hogy a fiú is megdicsőíthessen téged! Kijelentettem a Te nevedet az embereknek, akiket nekem adtál a világból. Én őértük könyörgök. Szent Atyám, tartsd meg őket a te neved által, hogy egyek legyenek, mint mi. Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól. Szenteld meg őket igazsággal. A te igéd igazság. Ahogyan engem elküldtél a világba, én is elküldtem őket a világba, hogy ők is megszentelődjenek az igazsággal. Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, azok is ott legyenek velem, ahol én vagyok, hogy lássák azt a dicsőséget, amelyet nekem adtál. És most Atyám, erősíts meg engem. Én azt szeretném, hogy távozzék el tőlem ez a pohár, mindazonáltal ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogy Te.

Ennyire nem tudtatok egy órát sem virrasztani velem? Virrasszatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek, mert a lélek kész, de a test erőtelen.

Íme, közel, aki elárul engem.

Árulás:

Oltár mögül balról jönnek sorban: Júdás, Főpapok, (Katona)

Júdás: (DANI)

Jól figyeljetek, akit csókkal üdvözlök majd, azt kell elfognotok!

Katona: (RICSI)

Nincs ebben az emberben semmi tisztesség, látszik, hogy nem római.

Júdás odaér Jézushoz

Júdás: (DANI)

Üdvözlégy Mester!

Jézus: (LACI)

Júdás! Barátom! Hát csókkal árulod el az Ember Fiát?

Katona: (JÓZSI BÁCSI)

Elég a beszélgetésből! Megkötözni!

Előugrik Péter, és kardjával a tiszt felé sújt.

Jézus: (LACI)

Tedd vissza hüvelyébe a kardot, mert aki fegyvert fog, fegyver által vész el!

Malkus, megenyhítem fájdalmadat, begyógyítom sebedet, cserébe szívből bocsáss meg az én barátomnak!

Katona: (RICSI)

Nem bánom, legyen!

Júdás visszaadja a vérdíjat:

Júdás: (DANI)

Ki vagyok én, hogy halálba küldjem Jézust, Őt, aki azért jött, hogy valóban igazságot tegyen, nem csak Jeruzsálemben, hanem az egész Földön!? Még hogy igazságot Jeruzsálemben? Ki vagyok én, hogy igazságot akarjak tenni? Mindössze 30 ezüstért Itt a pénzetek, nekem nem kell! Nem ezt akartam!

a főpapok lába elé dobja a pénzes zacskót

Főpap1: (ESZTER)

Már nincs vissza út.

Júdás el

Főpap2: (DÓRIKA)

Hát akkor most mit csináljunk ezzel a 30 ezüsttel?

Főpap3: (SZANDI)

Nem tehetjük a templom kincseihez, mert vérdíj.

Főpap1: (ESZTER)

Talán megvásárolhatnánk belőle a fazekas mezőt az idegenek számára temetkezési helyül.

Péter tagadása:

Péter: (PÁLESZ)

De jól esik ez a kis meleg ebben a hideg éjszakában.

Szolga1: (RIA)

Gyere csak, melegedj, ha már a mestered nem teheti ugyanezt.

Péter: (PÁLESZ)

Nem tudom miféle Mesterről beszélsz, bizonyára összetévesztesz valakivel.

Szolgáló2: (JULI)

Pedig nekem nagyon ismerős az arcod. Megmernék esküdni, hogy már láttalak vele nem is egyszer.

Péter: (PÁLESZ)

Bolond beszéd, nem is ismerem őt, hagyjatok már békén!

Szolga3: (BEUS)

Ne add az ártatlant, bizony te is közéjük tartozol! Hiszen a beszéded is elárulja, hogy te is Galileai vagy, akárcsak a Mestered.

Péter: (PÁLESZ)

Fogalmam sincs, miről beszéltek. Menjetek a dolgotokra!

A színpad lassan üres lesz, csak Péter marad ott, megszólal a kakas.

Péter: (PÁLESZ)

Fogadkoztam, ő pedig tudta... Előre tudta, hogy megtagadom. Megtagadtam a Messiást, az Örökélet reménységét, akit most megkötöztek, elvittek, és akit átadtak Poncius Pilátusnak, a helytartónak.

Jézus Pilátus előtt:

Főpap3: (SZANDI)

Ave, Poncius Pilatus!

Pilatus: (ERVIN)

Békesség nektek is! Mit akartok?

Főpap3: (SZANDI)

Itt van Jézus, és azt szeretnénk, hogy ítéld el!

Pilátus: (ERVIN)

Milyen vádat emeltek ez ellen az ember ellen?

Főpap1: (ESZTER)

Ha nem volna gonosztevő, nem adtuk volna át neked.

Főpap2: (DÓRIKA)

Tanításával lázította a népet Galileától kezdve egész Júdeában.

Pilátus: (ERVIN)

Ítéljétek el ti, a ti törvényeitek szerint.

Főpap2: (DÓRIKA)

De nekünk nincs jogunk senkit sem halálra ítélni.

Pilátus: (ERVIN)

Te vagy a zsidók királya?

Jézus: (LACI)

Magadtól mondod ezt, vagy mások mondták neked rólam?

Pilátus: (ERVIN)

Hát zsidó vagyok én? A te néped hozott ide, mit cselekedtél? Milyen országnak vagy te a királya?

Jézus: (LACI)

Az én Országom nem e világból való, ha ebből a világból való lenne, szolgálaim megvédenének, hogy ne szolgáltatassanak ki a zsidóknak.

Pilátus: (ERVIN)

Király vagy hát, csakugyan?

Jézus: (LACI)

Te mondod, hogy király vagyok. Azért születtem, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Aki az igazságból való, az hallgat az én szavamra.

Pilátus: (ERVIN)

Ó, te szegény álmodozó. Igazság... Mi az igazság?

Semmi bűnt nem találok ebben az ember, megfenyítem hát, és elbocsátom!

Vigyétek!

Korbácsolás:

Katonák: (SZABOLCS, RICSI)

Üdvözlégy zsidók király! Itt a koronád! Tövises ugyan, de megteszi! Itt a palástod, szakadt ugyan, de megteszi! Mutasd meg hatalmad! Hol a sereged nagy király? Üdvözlégy! Zsidók királya!

Ítélet:

Pilátus: (ERVIN)

Íme, az ember! Zsidó férfiak! Elém hoztátok ezt az embert azzal a váddal, hogy a népet félrevezeti. Íme, én megvizsgáltam, és nem találtam benne egyet sem, azok közül a bűnök

közül, amikkel vádoljátok!

Szokás nálatok, hogy szabadon bocsássak valakit a páska ünnepén! Akarjátok, hogy szabadon bocsássam Jézust, a zsidók királyát?

Főpap1: (ESZTER)

Ne, őt semmiképp!

Főpap2: (DÓRIKA)

Ne őt kérjétek, hanem Barabást, a testvéreteket!

Tömeg:

Barabást!Barabást!

Pilátus: (ERVIN)

És mi legyen Jézussal?

Tömeg:

Feszítsd meg! Feszítsd meg!

Pilátus: (ERVIN)

A ti királyotokat? A ti királyotokat feszítsem meg?

Főpap3: (SZANDI)

Nem királyunk van! Hanem császáruk!

Pilátus: (ERVIN)

Íme, én ártatlan vagyok ezen igaz ember véréből! Mosom kezeimet!

Barabást, a lázadó rablógyilkost, engedjétek szabadon. Jézust, a zsidók királyát pedig, feszítsétek meg!

Tömeg:

Feszítsd meg! Feszítsd meg!

Pilatus: (ERVIN)

Vigyétek!

Megfeszítés:

feszítés a szokott módon:)

Lator1: (JULI)

Ha te vagy a Krisztus, mentsd meg magad, és minket is!

Lator2: (BEUS)

Nem félsz Istentől? Mi ugyan jogosan szenvedünk gonoszságaink miatt, de ő semmi rosszat nem tett! Jézus, emlékezz meg rólam, amikor eljössz királyságodban!

Jézus: (LACI)

Bizony mondom néked, még ma velem leszel a paradicsomban!

Én Istenem, én Istenem! Miért hagytál el engem! Atyám a te kezébe teszem
lelkemet, elvégeztetett.

ÉNEK: Másnap este: 81.

*Nem volt fény, amely továbbvezet,
csak egy árny. Utam homályba tűnt,
sötét vett körül.*

És a végtelen hatalmú üresség sírt, bennem összetört minden itt legbelül.

*Ki áll mellettem, ki érzi bánatom,
ha a legmélyebb gyász vesz körül,
ki szól hozzám, ki félt majd,
ha álmodom, és nélküled ébrednek föl?*

*Ki mutat olyan sírt, amely üres lehet,
ki tud könnyet törölni az arcokról?
Hajnalt ébresztő hír ölel át, szorít át:
Ő élettel győzi le a halált!
Ő áll mellettem, Ő érzi bánatom,
ha a legmélyebb gyász vesz körül,
Ő szól hozzám, Ő félt majd,
ha álmodom és ijedten ébrednék föl.*

Vége